

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.304 van 22 januari 1999
in de zaak A. 81.807/VII-17.476.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. FERMON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Haachtsesteenweg 276

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
4 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing bij
uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de
tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van
Binnenlandse Zaken, van 6 november 1998 houdende de
verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf,
enerzijds, van het bevel van 30 december 1998 om het
grondgebied van het Rijk te verlaten, anderzijds, aan de
verzoekende partij betekend op 30 december 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 januari 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. CALLEWAERT die, loco Advocaat J. FERMON verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1 Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, houdster van een XXX nationaal paspoort voorzien van een Schengenvizum geldig van 23 juni 1997 tot 22 december 1997 is in België binnengekomen op 26 juni 1997.

1.2. Zij werd in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 26 augustus 1997.

1.3. Op 25 augustus 1997 heeft verzoekster een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf ingediend bij toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.4. Deze aanvraag werd door de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 oktober 1997 onontvankelijk verklaard.

1.5. Deze beslissing werd aan verzoekster betekend op 17 april 1998.

1.6. Op 20 april 1998 dient verzoekster een nieuwe aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in.

1.7. Op 6 november 1998 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf genomen. Deze beslissing, die op 30 december 1998 aan verzoekster werd betekend, luidt als volgt :

"(...).

VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 20.04.98 bij de burgemeester van Bornem door XXX geboren te L. op 21.11.78, onderdaan van XXX verblijvende, Duiventilstraat 4, 2880 Bornem, in toepassing van art. 9 § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

Betrokkene wenst secundaire studies aan te vatten hetgeen niet voldoet aan de voorwaarden om als student in België te verblijven. Om in België als student te kunnen verblijven dient men studies van hoger- of universitair onderwijs aan te vatten.

Bijgevolg dient de vreemdeling :

- ° na afloop van zijn studies het land te verlaten
 - ° gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op
 - ° gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem op heden betekend
- (...)"

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.8. Op dezelfde dag ontvangt verzoekster een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit bevel is als volgt gemotiveerd :

"Aankomstverklaring verstreken sedert 26/08/97. Art. 7 al. 1-2° 'verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig art. 6 bepaalde termijn'".

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste in voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, bepaalde voorwaarde betreft, de verzoekende partij op 30 december 1998 een bevel heeft gekregen om het land te verlaten, ten laatste op 14 januari 1999, zodat zij met haar verzoekschrift van 4 januari 1999 alert en tijdig heeft gereageerd; dat bijgevolg aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan;

2.2. Overwegende wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de verzoekende partij een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat "de motivatie van de bestreden beslissing helemaal voorbijgaat aan de verschillende uitzonderlijke redenen in de aanvraag voor het bekomen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 9, derde lid, van voornoemde wet van 15 december 1980 en aldus geen rekening houdt met alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht"; dat "de voornaamste uitzonderlijke reden die werd aangehaald door verzoekster is dat ze in haar land van herkomst geen familiaal kader heeft waarin ze terecht kan en dus

niet zal kunnen overleven in die maatschappij, (omdat) daar immers geen enkele vorm van een vervangingsinkomen bestaat, ze geen diploma heeft enz.; dat (...) er evenmin wordt geantwoord op het feit dat verzoekster in haar land van herkomst geen aanvraag voor een visum voor een periode langer dan 3 maanden kan indienen (,) aangezien er geen Belgische ambassade is; dat de argumenten aangehaald in het verzoekschrift om aan te tonen dat verzoekster reeds zeer goed geïntegreerd is in België nogmaals zonder enige vorm van motivatie niet in overweging worden genomen; dat het argument dat werd aangehaald dat verzoekster school loopt, werd aangehaald om haar wil (tot) integratie aan te tonen, om haar kennis van de Nederlandse taal te bewijzen; dat verzoekster naar België is gekomen omdat ze niet meer kon verblijven in haar land van herkomst aangezien er geen enkele vorm van familiale omkadering meer was (beide ouders zijn gestorven en (haar) minderjarige broer kon niet instaan voor haar onderhoud), (...); dat eenmaal in België aangekomen verzoekster en haar gezin het echter noodzakelijk achtten, dat haar vorming werd verder gezet en ze werd ook onmiddellijk ingeschreven in de school; dat de motivatie gegeven op het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten eveneens geen afdoende motivatie is; dat hier ook op geen enkele manier wordt gemotiveerd waarom de aanvraag om machtiging tot verblijf werd verworpen; dat bovendien het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten volledig werd verbonden aan de verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf; (...)" ; dat terwijl de verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf als volgt werd gemotiveerd :

"Betrokkene wenst secundaire studies aan te vatten hetgeen niet voldoet aan de voorwaarden om als student in België te verblijven. Om in België als student te kunnen verblijven dient men studies van hoger - of universitair onderwijs aan te vatten";

2.2.1. Overwegende dat de Raad van State op het eerste gezicht niet kan nagaan of het door de tegenpartij aangehaalde motief pertinent en afdoende is, vermits zij niet heeft geantwoord op de andere argumenten die de verzoekende partij heeft doen gelden, zodat het enig middel ernstig is;

2.2.2. Overwegende dat de schorsing van de eerste bestreden beslissing de schorsing van het bestreden bevel meebrengt op voorwaarde dat wordt voldaan aan de derde voorwaarde opgenomen in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van state;

3. Overwegende dat verzoekster in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op goede gronden het volgende betoogt :

"Verzoekster verblijft nu reeds langer dan anderhalf jaar op het Belgische grondgebied. Gedurende dat anderhalve jaar heeft zij zeer zware inspanningen gedaan om zich te kunnen integreren in ons land.

Nadat vastgesteld werd dat het diploma van verzoekster niet als gelijkwaardig werd beschouwd met een Belgisch middelbaar diploma, heeft verzoekster samen met haar pleeggezin beslist om zich in te schrijven in de middelbare school te Bornem.

Daar heeft ze de Nederlandse taal leren spreken en meerdere vriendschapsbanden gelegd.

Nu heeft ze zich ingeschreven in een school in Antwerpen.

Verzoekster heeft dus zeer veel inspanningen gedaan om zich zo goed en zo snel mogelijk te integreren. Meerdere brieven van klasgenoten en vrienden bevestigen haar goede integratie. Deze brieven werden toegevoegd aan de aanvraag om een machtiging tot verblijf te bekomen.

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing zou tot gevolg hebben dat de zware inspanningen van verzoekster om zich te integreren in de lokale gemeenschap zouden teniet gedaan worden.

Een ander ernstig nadeel dat verzoekster zal ondervinden is dat ze voor de tweede maal zal gescheiden worden van haar half-zus.

Zoals reeds vermeld in de feiten stierf de moeder van verzoekster toen ze 4 jaar oud was.

Verzoekster is dan onmiddellijk bij haar half-zus gaan wonen. Gedurende 10 jaar heeft ze bij haar gewoond.

Toen Mevrouw XXX (haar half-zus), naar België is gekomen, was het onmogelijk voor verzoekster om mee te gaan aangezien haar studies nog niet beëindigd waren. Desalnietemin was dit een zeer zwaar afscheid voor verzoekster. Ze aanschouwt haar zus immers als haar eigen moeder. Nu gaat ze opnieuw gescheiden worden van haar zus. Dit is nogmaals een zeer zware emotionele klap voor verzoekster. Haar beide ouders zijn gestorven en nu wordt ze dan ook verplicht om voor een tweede maal haar zus te verlaten.

Bovendien kan ze nergens terecht. Waar zal ze moeten gaan leven, éénmaal terug (in) XXX ?

Haar broer verblijft ergens in de bossen waar hij werkt om te overleven. Bij hem zal ze zeker niet kunnen intrekken. Verder is er geen andere familie waar ze bij terecht kan. Bovendien verblijft ze nu reeds meer dan zeven jaar niet meer in XXX. Ze kan dus ook niet opgevangen worden door een kennissenkring of een vriendenkring. Ze kent het land niet meer. Ze zal nergens terecht kunnen.

Zoals ook reeds gezegd in het feitenrelaas zal verzoekster geen enkele vorm van inkomen genieten in XXX. Dit zal eveneens een aantal zeer ernstige nadelen tot gevolg hebben. Hoe zal ze haar onderhouden, met welk geld zal ze een kamer huren,..... ?

Bovendien zal ze ook geen enkele vorm van onderwijs meer kunnen genieten. Ze zal immers geen inschrijvingsgeld kunnen betalen, en ze zal moeten werken om voor haar eigen onderhoud in te staan. Maar werk vinden zonder hoger diploma is ook niet zo makkelijk in een land waar de crisis groot is. Dit zijn nefaste gevolgen voor een jonge vrouw die verplicht wordt om terug te gaan naar haar land.";

Overwegende dat een dergelijk nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat aan de drie cumulatieve voorwaarden opgelegd door artikel 17, § 1 en 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 1998, houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf, enerzijds, van het bevel van 30 december 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, anderzijds, aan de verzoekende partij betekend op 30 december 1998.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.